

[Nøhr.]

kun skulde kunne benytte 50 pCt.s Tillægget for Indkomster over 10 000 Kr. i Landkommunerne og over 20 000 Kr. i større Provinskøbstæder, ganske afgjort vil føre til Lettelse for et bredt Bælte af de største Indtægter og dermed til forøget Skat for et Bælte af Mellemindtægterne under disse. Det er en given Ting, og det vil gælde baade paa Landet og i Byerne. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard bestred det ikke, og det kan ikke bestrides. Det er et meget tydeligt Fingeraftryk, det ærede Medlem og hans Parti ved dette Ændringsforslag har efterladt paa denne Skattelov, og jeg har tilladt mig at fremkalde dette Fingeraftryk, saaledes at Befolkningen ikke kan tage fejl af, hvorledes Det konservative Partis Følelser, naar de skal give sig Udtryk i positive Forslag, er over for disse saa ofte omtalte Mellemindtægter.

Jens Thomsen: Indenrigsministeren fremdrog som Eksempel, at en Skatteyder med en Indtægt paa 1 000—1 300 Kr. i en Kommune med en Ligningsprocent af 15 har maattet give en Skat af 70 Kr. Denne Skat kaldte Indenrigsministeren en Brandbeskatning, og deri kan jeg for saa vidt give ham Tilslutning. Men naar jeg samtidig har fremdraget et Eksempel, hvor en Skatteyder med en Indtægt af 1 300 Kr. i en Kommune, hvor der er en Ligningsprocent af 10, kommer til at give 175 Kr. 50 Øre i Skat, saa ser man det mærkværdige, at medens den højtærede Indenrigsminister kalder de 70 Kr. for en Brandbeskatning, røres han ikke en Smule af det Forhold, jeg her har fremdraget. Nej, Ministeren imødegik kun vore Ændringsforslag med nogle almindelige, intetsigende Talemaader. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at de Eksempler, som Jens Thomsen havde fremført, var taget fra en Kommune, der ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til de smaa Skatteydere. Jeg synes, at en saadan Udtalelse er ganske uværdig for Indenrigsministeren. Jeg skal i den Forbindelse oplyse, at den Kommune, hvorfra jeg har taget mine Eksempler, har Vendepunktet for Tillæg og Fradrag ved 2 500 Kr., og det er et Forhold, som er meget almindeligt, og som ikke kan udsættes for den haanlige Omtale, Indenrigsministeren her fremkom med. Jeg skal yderligere oplyse, at Kommunen for Indtægter paa 1 300 Kr. benytter den højeste Nedsættelsesprocent, nemlig 70 pCt. Dette viser tydeligt, at Indenrigsministerens Indvendinger mod vore Ændringsforslag kun er

intetsigende Talemaader. Indenrigsministeren sagde ogsaa, at der er mange, der bærer tunge Skattebyrder, som har Krav paa Lettelse. Jeg vil i hvert Fald fastholde, at hvis der er nogen, der bærer forholdsvis tunge Skattebyrder, saa er det de smaa Rentier'er, jeg her har nævnt, der kommer til at bære ganske urimelige Byrder gennem Kildeartsbeskatningen, men vi ser her, at Indenrigsministeren ikke vil tage Hensyn til disse urimelige Skattebyrder; han vil gaa med til at lette de store Pensionsindtægter, men ikke de smaa Rentier-Indtægter. Efter det Ændringsforslag, der er stillet om at nedsætte Tillægget til Pensioner fra 25 til 15 pCt., vil en Mand, der oppebærer en Pension i Lighed med en Ministerpension, 9 000 Kr., kunne faa en Lettelse paa 900 Kr., men trods den gode Vilje, som Indenrigsministeren har over for saadanne Pensionister, kan han ikke gaa med til at give en Lettelse i den urimelige Beskatning af de smaa Rentier'er.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen havde fundet de Udtalelser urimelige, som jeg i mit første Indlæg fremsatte om den Beskyttelse, Regeringspartierne yder de fastlønnede. Det ærede Medlem fremdrog her den Kendsgerning, at de fastlønnede altid kom til at betale Skat af hele deres Indkomst, og derfor, sagde det ærede Medlem, har de Krav paa Beskyttelse. Ja, nu er Forholdet jo desværre det, at nogle undertiden kommer til at betale Skat af Indtægter, som de ikke har, at de bliver sat højere, end deres virkelige Indtægter er. Jeg vil give den ærede Ordfører Ret i, at vedrørende de fastlønnede er der god Adgang til at faa de nødvendige Oplysninger, og at de kommer til at betale Skat af deres fulde Indkomst, men akkurat det samme er Tilfældet for de smaa Rentier'er, som sidder med de smaa Indtægter, hvormed de kun med stor Sparsommelighed netop frister Livet. Deres Indtægter er det mindst lige saa let at faa konstateret som de fastlønnedes, og mine Indvendinger imod den Beskyttelse, der ydes, gjaldt jo kun den Beskyttelse, der ydes derigennem, at Tillægget til Pensionsindtægterne efter Ændringsforslaget bliver sat ned fra 25 pCt., som det er nu, til 15 pCt. Naar man sammenligner det med Forholdet med Hensyn til de Indtægter, der stammer fra Kapital, som baade efter de nugældende Regler og efter det her foreliggende Forslag kan forhøjes med 50 pCt., saa mener jeg afgjort, at Pensionisterne i den Forbindelse ikke har noget at beklage sig over, og det forekommer mig derfor